

آیین نامه وجین منابع در کتابخانه

کلیات ارزش و اعتبار مجموعه کتابخانه نه فقط وابسته به رعایت اصول و خط مشی های مجموعه سازی است بلکه مدیریت صحیح مجموعه نیز در حفظ این ارزش و اعتبار نقش بنیادینی بر عهده دارد. ارزشیابی منابع موجود و به تبع آن کنار گذاشتن منابعی که به دلایل منطقی باید از مجموعه کتابخانه خارج شوند یکی از وجوه اساسی مدیریت مجموعه است. کتابخانه ها برای حفظ پویایی مجموعه خود از یک سو نیازمند افزودن منابع روزآمد و مورد نیاز، و از سوی دیگر باید منابعی که در روند پرشتاب تولید علم به هر دلیلی جایگاه خود را در تأمین نیازهای استفاده کنندگان از دست داده اند از مجموعه کتابخانه خارج گردند.

اهداف وجین منابع کتابخانه

ماده ۱: ایجاد فضای مناسب و کافی برای منابع اطلاعاتی

ماده ۲: تسهیل و تسریع در دسترسی به منابع اطلاعاتی مورد نیاز

ماده ۳: پویا و زنده نگهداشتن مجموعه کتابخانه

معیارها و ضوابط وجین منابع:

ماده ۴: منابع فرسوده، مستعمل و آلوده ای که ارزش علمی یا تاریخی ندارند و نگره داری آنها موجب اشغال فضا، صرف هزینه های نگره داری و آلودگی سایر منابع خواهد بود.

ماده ۵: نسخه های تکراری و مازاد بر نیاز

ماده ۶: منابع درسی که به مرور زمان اعتبار محتوایی خود را از دست داده و کم ارزش شده اند (مثل کتب قدیمی زبان های برنامه نویسی کامپیوتر)، ... نگهداری این گونه منابع در حد یک نسخه از هر عنوان به منظور مطالعه و تحقیق در تاریخچه موضوع مربوط به منبع ضروری است.

ماده ۷: ویرایش های بسیار قدیمی کتب

تبصره: در صورتی که نسخه های مکرر از این منابع در کتابخانه موجود باشد و نیازی به نگهداری همه آنها نباشد، مسئول کتابخانه می تواند نسخه های اضافی را به کتابخانه مرکزی تحویل دهد.

ماده ۸: منابع هسته هر رشته تحصیلی مشمول وجین نمی باشند.

ماده ۹: کتابخانه موظف است براساس معیارهای ذکر شده به شناسایی، انتخاب و جمع آوری منابعی که باید وجین شوند بپردازد.

ماده ۱۰: مسئول کتابخانه لازم است پس از شناسایی منابع وجینی، اعضای کمیته وجین کتابخانه را جهت بررسی و تصمیم گیری نهایی در جریان قرار دهد.